

32003R1783

L 270/70

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

21.10.2003.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1783/2003**(2003. gada 29. septembris)****par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai sasniegtu kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, kas noteikti Līguma 33. pantā, ieteicams nostiprināt lauku attīstības politiku, palielinot Regulā (EK) Nr. 1257/1999 ⁽⁴⁾ paredzēto pasākumu klāstu.
- (2) Par prioritāti ir jāuzskata atbalsta sniegšana jaunajiem lauksaimniekiem, jo šī lauksaimnieku kategorija ir galvenais faktors lauku apgabalu attīstībā. Lai jaunajiem lauksaimniekiem atvieglotu darbības uzsākšanu un viņu saimniecību strukturālu pielāgošanu, jāpastiprina īpašais atbalsts, kas jau tiek piešķirts.
- (3) Lauksaimniecības nozarē jāveicina to prasību standartu drīzāka ieviešana, kuru pamatā ir Kopienas tiesību akti, kas attiecas uz vides aizsardzību, sabiedrības, dzīvnieku un augu veselību, dzīvnieku labturību un darba drošību. Šie standarti var noteikt jaunus pienākumus lauksaimniekiem, tādējādi radot ieņēmumu zudumu vai papildu izmaksas. Ir jāsniedz lauksaimniekiem pagaidu atbalsts, kura apjomu pakāpeniski samazina, lai daļēji palīdzētu segt izmaksas, kas rodas, ieviešot minētos standartus.

- (4) Pēc "standartu izpildes" pasākuma ieviešanas atbalstam, kura piešķiršana saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1257/1999 lauksaimniekiem ir atļauta, lai ierobežotu zemes lauksaimniecisko izmantošanu apgabalos ar vides ierobežojumiem, turpmāk jāattiecas uz ierobežojumiem, kas rodas, īstenojot Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvu 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ⁽⁵⁾ un Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko biotopu un savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽⁶⁾. Konkrētos apstākļos attiecīgi var piedāvāt lielāka apjoma atbalstu, un apgabala ierobežojumi 10 % apmērā attieksies uz pasākumu apgabalos ar konkrētiem nelabvēlīgiem apstākļiem.
- (5) Lauksaimnieku konsultāciju sistēmām, kas paredzētas Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003 par kopīgiem noteikumiem par tieša atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un atbalsta shēmām atsevišķu kultūru audzētājiem ⁽⁷⁾, jāidentificē un jāpiedāvā uzlabojumi esošajā izpildē attiecībā uz obligātajiem vides aizsardzības, sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības, dzīvnieku labturības standartiem. Ir jāsniedz atbalsts lauksaimniekiem minēto konsultāciju pakalpojumu izmaksu segšanai.
- (6) Lauksaimnieki ir jāmudina ieviest augstus dzīvnieku labturības standartus. Esošās Regulas (EK) Nr. 1257/1999 agrovides nodaļas darbības joma ir jāpaplašina, lai sniegtu atbalstu lauksaimniekiem, kas apņemas ieviest lopkopības standartus, kuri pārsniedz likumā paredzēto minimumu.
- (7) Pieredze rāda, ka jānostiprina instrumentu klāsts, veicinot pārtikas kvalitātes nodrošināšanu lauku attīstības politikā.
- (8) Lauksaimnieki ir jāmudina iesaistīties Kopienas vai attiecīgo valstu pārtikas kvalitātes plānos. Daļība minētajos plānos var radīt papildu izmaksas un saistības, ko nepilnīgi sedz ieņēmumi no tirdzniecības. Ir jāsniedz pagaidu atbalsts lauksaimniekiem, kuri piedalās minētajos plānos.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2003. gada 5. jūnijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 208, 3.9.2003., 64. lpp.

⁽³⁾ Atzinums sniegts 2003. gada 2. jūlijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.)

⁽⁶⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/62/EK (OV L 305, 8.11.1997., 42. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

(9) Jāuzlabo patērētāju informētība par to produktu esību un īpašībām, ko ražo saskaņā ar Kopienas vai attiecīgo valstu pārtikas kvalitātes shēmām. Jāsniedz atbalsts ražotāju grupām, lai informētu patērētājus un reklamētu produktus, ko ražo saskaņā ar shēmām, kuras dalībvalstis atbalsta ar lauku attīstības plāniem.

(10) Ieviešot jaunus papildu pasākumus, jāprecizē daži esošie noteikumi. Minētie precizējumi galvenokārt attiecas uz ieguldījumiem lauku saimniecībās un uz finanšu noteikumiem.

(11) Ņemot vērā to, cik svarīgi ir veicināt jauninājumu ieviešanu pārtikas pārstrādes nozarē, jāpaplašina darbības apjoms esošajai Regulas (EK) Nr. 1257/1999 nodaļai attiecībā uz lauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību, lai sniegtu atbalstu jauninājumu ieviešanai pārtikas pārstrādē.

(12) Minētā nodaļa paredz atbalsta piešķiršanas nosacījumus ieguldījumiem, kas vērsti uz lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības uzlabošanu, ieskaitot prasību uzņēmumiem, kas saņem minēto atbalstu, jau ievērot obligātos standartus attiecībā uz vidi, higiēnu un dzīvnieku labturību. Tā kā maziem pārstrādes uzņēmumiem reizēm var rasties grūtības ar minēto standartu ieviešanu, dalībvalstīm ir jāatļauj noteikt papildlaiku attiecībā uz atbalsta piešķiršanas nosacījumiem, ko piemēro ieguldījumiem mazos pārstrādes uzņēmumos, lai tie varētu izpildīt jaunus vides, higiēnas un dzīvnieku labturības standartus.

(13) Jāuzlabo valsts mežu ekoloģiskā un sabiedriskā vērtība; šiem mērķiem jāparedz atbalsts ieguldījumu veidā, vienlaikus izslēdzot atbalstu pasākumiem, kas uzlabo šo mežu saimniecisko izmantošanu.

(14) Līdzšinējā pieredze lauku attīstības programmas īstenošanā laikposmā no 2000. līdz 2006. gadam liecina, ka ir jāprecizē un jāvienkāršo atsevišķi Regulas (EK) Nr. 1257/1999 noteikumi un jāpielāgo atsevišķi atbalsta apjomi. Šie precizējumi un pielāgojumi galvenokārt attiecas uz darbības jomu un sīki izstrādātu atbalsta saturu nelabvēlīgos apgabalos un apgabalos ar vides ierobežojumiem, izglītošanas un mezsaimniecības jomā, kā arī uz lauku apgabalu pielāgošanu un attīstību.

(15) Tādēļ Regula (EK) Nr. 1257/1999 attiecīgi ir jāgroza,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1257/1999 groza šādi.

1) Regulas 5. panta teksts kļūst par 1. punktu, un pantam pievieno šādus punktus:

“2. Ieguldījumu atbalsta nosacījumiem, kas paredzēti 1. punktā, jābūt izpildītiem brīdī, kad pieņem atsevišķu lēmumu par atbalsta piešķiršanu.

3. Ja izdara ieguldījumus, lai izpildītu jaunieviešamus obligātos standartus attiecībā uz vidi, higiēnu un dzīvnieku labturību, var piešķirt atbalstu, lai panāktu atbilstību šiem jaunajiem standartiem. Tādos gadījumos, ja ir vajadzīgs laiks ar minēto standartu izpildi saistītu īpašu problēmu atrisināšanai, lauksaimniekiem var atvēlēt papildlaiku minēto obligāto standartu izpildei. Lauksaimnieks panāk atbilstību attiecīgajiem standartiem līdz ieguldījumu laikposma beigām.”;

2) regulas 7. pantu groza šādi:

a) 7. panta otrās daļas tekstu aizstāj ar šādu tekstu:

“Atbalsta kopējais apjoms, kas izteikts procentos no piemēroto ieguldījumu apjoma, mazāk labvēlīgos apgabalos nepārsniedz 40–50 %.”

b) Pievieno šādu punktu:

“Ja ieguldījumus izdara II nodaļā minētie jaunie lauksaimnieki, mazāk labvēlīgos apgabalos laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus kopš darbības sākšanas, minētie procenti nedrīkst pārsniegt 50–60 %. Darbības sākšanas laikā ir jābūt izpildītam 8. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā paredzētajam vecuma nosacījumam.”;

3) 8. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Atbalsts darbības sākšanai var būt:

a) vienreizēja prēmija, kas nepārsniedz pielikumā norādīto maksimālo atļauto apjomu; un

b) procentu subsīdijas par aizdevumiem, kas paņemti, lai segtu izmaksas, kas radušās no darbības sākšanas; procentu subsīdiju kapitalizētā vērtība nedrīkst pārsniegt prēmijas vērtību.

Jaunajiem lauksaimniekiem, kas izmanto lauksaimniecības konsultāciju pakalpojumus saistībā ar darbības sākšanu, var piešķirt atbalstu, kas pārsniedz a) apakšpunktā minēto maksimālo apjomu, bet nepārsniedz EUR 30 000, trīs gadus pēc darbības sākšanas.”;

4) 9. panta otrajā daļā pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— lai sagatavotu lauksaimniekus un citas personas, kas iesaistītas lauksaimnieciskā darbībā, produkcijas kvalitātei pārorientācijai, tādas ražošanas prakses izmantošanai, kas ir savietojama ar ainavas uzturēšanu un uzlabošanu, vides aizsardzībai, higiēnas standartu un dzīvnieku labturības ievērošanai un to prasmju apguvei, kas vajadzīgas, lai viņi varētu vadīt ekonomiski dzīvotspējīgu saimniecību, un”;

5) 15. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Kompensācijas pabalstus, kas pārsniedz šo maksimālo summu, var piešķirt ar noteikumu, ka visu attiecīgajā programmas līmenī piešķirto kompensācijas pabalstu vidējais apjoms nepārsniedz maksimālo summu. Lai aprēķinātu vidējo apjomu, dalībvalstis var iesniegt apvienotu informāciju par vairākām reģionālajām programmām. Gadījumos, kad to pamato objektīvi apstākļi, vidējo apjomu var palielināt, lai tas sasniegtu pielikumā norādīto maksimālo vidējo apjomu.”

6) regulas 16. pantu groza šādi:

a) 16. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Izdevumu un zaudēto ienākumu kompensāciju var izmaksāt lauksaimniekiem, uz kuriem Direktīvas 79/409/EEK (*) un 92/43/EEK (**) izpildes dēļ attiecas lauksaimnieciskā izmantojuma ierobežojumi apgabalos ar vides ierobežojumiem, ja un ciktāl šie maksājumi ir vajadzīgi, lai atrisinātu konkrētas problēmas, kas izriet no šo direktīvu izpildes.

(*) OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 6.5.2003., 36. lpp.).

(**) OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/62/EK (OV L 305, 8.11.1997., 42. lpp.).”

b) regulas 16. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Maksimālais apjoms, kādā var piešķirt Kopienas atbalstu, ir noteikts pielikumā. Šo apjomu var palielināt attiecīgi pamatotos gadījumos, ņemot vērā konkrētas problēmas.

Atbalstu, kas pārsniedz maksimālo apjomu, var piešķirt laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus, sākot no dienas, kad saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par obligātu kļūst noteikums, ar ko nosaka jaunus ierobežojumus. Šo atbalstu piešķir reizi gadā, pakāpeniski samazinot tā apmēru, un tas nepārsniedz pielikumā norādīto apjomu.”;

7) regulas 20. panta līdzšinējais teksts kļūst par 1. punktu, un pantam pievieno šādu punktu:

“2. 1. punktā minētie apgabali nedrīkst pārsniegt 10 % no attiecīgās dalībvalsts teritorijas.”;

8) regulas 21. pantu svīturo;

9) aiz II sadaļas V nodaļas ievieto šādu nodaļu:

“V.a nodaļa

STANDARTU IZPILDE

21.a pants

Atbalsts, ko lauksaimniekiem piešķir, lai tie pielāgotu savu darbību prasību standartiem, kuru pamatā ir Kopienas tiesību akti un kuri attiecas uz vides, sabiedrības, dzīvnieku un augu veselību, kā arī uz dzīvnieku labturības un darba drošības jomām, veicina šādu mērķu sasniegšanu:

a) dalībvalstis ātrāk ievieš Kopienas prasību standartus;

b) lauksaimnieki ievēro minētos standartus;

c) lauksaimnieki izmanto lauksaimniecības konsultāciju pakalpojumus, kas paredzēti Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003 par kopīgiem noteikumiem par tieša atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un atbalsta shēmām atsevišķu kultūru audzētājiem (*), novērtējot saimniecību darbības rezultātus un nosakot uzlabojumus, ko pieprasa, ņemot vērā minētajā regulā izklāstītās obligātās vadības prasības.

(*) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.

21.b pants

1. Lauksaimniekiem, kam jāpiemēro prasību standarti, kuru pamatā ir Kopienas tiesību akti un kuri ir no jauna paredzēti valsts tiesību aktos, var piešķirt pagaidu atbalstu, kas paredzēts daļējam izmaksu un zaudēto ienākumu segšanai.

Dalībvalstīs, kas piemēro 16. panta noteikumus, atbalstu saskaņā ar šo nodaļu nepiešķir lauksaimniekam 16. pantā minēto standartu piemērošanai, kam pamatā ir Kopienas tiesību akti.

2. Atbalstu var piešķirt laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus, sākot no dienas, kad standarts kļūst obligāts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

Lai varētu pretendēt uz atbalstu, standartam jābūt tādām, kas uzliek jaunus pienākumus vai ierobežojumus attiecībā uz lauksaimniecības praksi, būtiski ietekmē parastās saimniecības darbības izmaksas un attiecas uz būtisku skaitu lauksaimnieku.

Attiecībā uz direktīvām, kuru izpildes termiņš ir pagājis un kuru dalībvalsts vēl nav pareizi izpildījusi, atbalstu var piešķirt laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus, sākot no 2003. gada 25. oktobra.

3. Atbalsts nav izmaksājams, ja standartu nepiemēro tāpēc, ka lauksaimnieks pretendents neievēro standartu, kas jau ir pārņemts attiecīgās valsts tiesību aktos.

21.c pants

1. Atbalstu piešķir katru gadu kā nemainīgu subsīdiju, kuras apjoms pakāpeniski samazina, izdarot maksājumus vienādās daļās. Dalībvalstis modulē maksājumu apjomu pa standartiem, ņemot vērā saistību apjomu, kas izriet no standarta piemērošanas. Maksājumus nosaka tādā apmērā, lai nepieļautu pārmērīgu kompensāciju. Nosakot atbalsta apjomu gadā, neņem vērā ar ieguldījumiem saistītās izmaksas.

2. Maksimālais atbalsta apjoms gadā, uz ko var pretendēt saimniecība, ir noteikts pielikumā.

21.d pants

1. Atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem, lai palīdzētu viņiem segt izmaksas, kas rodas, izmantojot lauksaimniecības konsultāciju pakalpojumus, ar kuru palīdzību nosaka un vajadzības gadījumā ierosina uzlabojumus, kas attiecas uz to, kā lauksaimnieki piemēro likumā paredzētos vides, sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības un dzīvnieku labturības standartus.

2. Lauksaimniecības konsultāciju pakalpojumus, par kuru izmantošanu var piešķirt atbalstu, sniedz saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 II sadaļas III nodaļas noteikumiem un noteikumiem, kas pieņemti, īstenojot šo regulu.

3. Kopējais atbalsta apjoms par 1. punktā minēto konsultatīvo pakalpojumu izmantošanu nepārsniedz 80 % no pieļaujamajām izmaksām, nepārsniedzot pielikumā noteikto maksimālo pieļaujamo apjomu.”;

10) VI nodaļu aizstāj ar šādu:

“VI NODAĻA

AGROVIDE UN DZĪVNIKU LABTURĪBA

22. pants

Atbalsts, ko piešķir par tādu lauksaimniecības metožu izmantošanu, kas paredzētas vides aizsardzībai, lauku vides (agrovides) saglabāšanai vai dzīvnieku labturības uzlabošanai, veicina Kopienas politikas mērķu sasniegšanu lauksaimniecības, vides un lauksaimniecības dzīvnieku labturības jomā.

Minētais atbalsts sekmē:

- a) lauksaimniecības zemes izmantošanu tādos veidos, kas ir savienojami ar vides, ainavas un tās īpatnību, dabas resursu, augsnes un ģenētiskās daudzveidības aizsardzību un uzlabošanu;
- b) videi draudzīgu lauksaimniecības ekstensifikāciju un zemas intensitātes ganību sistēmu apsaimniekošanu;
- c) tādu apdraudētu apstrādājamo zemju saglabāšanu, kurām piemīt augsta dabas vērtība;
- d) ainavu un vēsturisko īpatnību saglabāšanu lauksaimniecības zemē;
- e) vides plānošanas izmantošanu lauksaimniecības praksē;
- f) dzīvnieku labturības uzlabošanu.

23. pants

1. Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kuri uzņemas saistības attiecībā uz agrovidi vai dzīvnieku labturību vismaz uz pieciem gadiem. Vajadzības gadījumā konkrētiem saistību veidiem nosaka ilgāku laikposmu, ņemot vērā to ietekmi uz vidi vai dzīvnieku labturību.

2. Saistības attiecībā uz agrovidi un dzīvnieku labturību ir plašākas nekā tikai parastās labās lauksaimniecības prakses izmantošana, un ietver arī labu lopkopības praksi.

Tās paredz pakalpojumus, ko neparedz citi atbalsta pasākumi, piemēram, tirgus atbalstīšana vai kompensācijas pabalsti.

24. pants

1. Atbalstu par saistībām, kas attiecas uz agrovīdi vai dzīvnieku labturību, piešķir katru gadu un aprēķina, pamatojoties:

- a) uz zaudētajiem ienākumiem;
- b) uz papildu izmaksām, kas izriet no uzņemtajām saistībām; un
- c) uz vajadzību pēc stimulēšanas.

Aprēķinot atbalsta apjomu gadā, ņem vērā ar ieguldījumiem saistītās izmaksas. Aprēķinot atbalsta apjomu gadā, var ņemt vērā neefektīvu ieguldījumu izmaksas, kas rodas, pildot saistības.

2. Maksimālais apjoms, kādā var piešķirt Kopienas atbalstu, ir noteikts pielikumā. Ja atbalstu aprēķina, pamatojoties uz platību, apjomu nosaka, ņemot vērā tās saimniecības platību, uz kuru attiecas saistības agrovīdes jomā.”;

11) aiz II sadaļas VI nodaļas ievieto šādu nodaļu:

“VI.a NODAĻA

P ĀRTIKAS KVALITĒTE

24.a pants

Atbalsts, ko piešķir par tādu lauksaimniecības metožu izmantošanu, kas paredzētas lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanai un šo produktu tirdzniecības veicināšanai, sekmē šādu mērķu sasniegšanu:

- a) garantiju sniegšana klientiem attiecībā uz produkta vai izmantotā ražošanas procesa kvalitāti, lauksaimniekiem iesaistoties 24.b pantā definētajos pārtikas kvalitātes plānos;
- b) primāro lauksaimniecības produktu pievienotās vērtības nodrošināšana un tirgus piedāvāto iespēju vairošana;
- c) klientu informētības uzlabošana attiecībā uz minēto produktu pieejamību un īpašībām.

24.b pants

1. Atbalstu piešķir lauksaimniekiem, kuri brīvprātīgi iesaistījušies Kopienas vai attiecīgās valsts pārtikas kvalitātes plānos, kas paredz konkrētas prasības attiecībā uz

Līguma I pielikumā uzskaitīto lauksaimniecības produktu ražošanu, izņemot zivsaimniecības produktus, un kuri ievēro šā panta 2. vai 3. punktu.

Atbalsts attiecas vienīgi uz produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā.

2. Uz atbalstu pretendē Kopienas kvalitātes plāni, kas izveidoti saskaņā ar turpmāk minētajām regulām un noteikumiem:

- a) Padomes 1992. gada 14. jūlija Regula (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfisko norāžu un izcelsmes apzīmējumu aizsardzību (*),
- b) Padomes 1992. gada 14. jūlija Regula (EEK) Nr. 2082/92 par īpašiem lauksaimniecības produktu un pārtikas sertifikātiem (**),
- c) Padomes 1991. gada 24. jūnija Regula (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisko ražošanu un attiecīgām norādēm uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas (***)

d) VI sadaļa par noteiktos reģionos ražotu kvalitatīvu vīnu Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopējo organizāciju. (****)

3. Lai varētu pretendēt uz atbalstu, dalībvalstu atzītajiem pārtikas kvalitātes plāniem ir jāatbilst a)–e) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem:

- a) saskaņā ar minētajiem plāniem ražota galaprodukta specifiskumu nosaka sīki izstrādātas saistības, kas attiecas uz lauksaimniecības metodēm un garantē:
 - i) īpašas iezīmes, ieskaitot ražošanas procesu; vai
 - ii) galaprodukta kvalitāti, kas ievērojami pārsniedz komerciālo preču standartus attiecībā uz sabiedrības, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vides aizsardzību;
- b) ka plāni ietver saistošas produkta specifikācijas un atbilstību šīm specifikācijām pārbauda neatkarīga pārbaudes iestāde;
- c) ka plānos var iesaistīties visi ražotāji;
- d) ka plāni ir pārredzami un nodrošina pilnīgu produktu izsekojamību;
- e) ka plāni atbilst esošajām vai paredzamajām iespējām tirgū.

4. Uz atbalstu nevar pretendēt plāni, kuru vienīgais mērķis ir nodrošināt stingrāku kontroli attiecībā uz obligāto standartu izpildi saskaņā ar Kopienas vai attiecīgo valstu tiesību aktiem.

(*) OV L 208, 24.7.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

(**) OV L 208, 27.7.1992., 9. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

(***) OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

(****) OV L 179, 14.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.

24.c pants

1. Atbalstu izmaksā kā veicināšanas maksājumu reizi gadā, nepārsniedzot pielikumā noteikto maksimālo pieļaujamo apjomu vienai saimniecībai. Maksājuma apjomu nosaka saskaņā ar fiksēto izmaksu apjomu, kas izriet no dalības atbalstītajos plānos, un nosaka tādā apjomā, kas nepieļauj pārmērīgu kompensāciju.

2. Minētā atbalsts saņemšanas laikposms nepārsniedz piecus gadus.

24.d pants

1. Atbalstu piešķir ražotāju grupām par darbību, kas paredzēta, lai informētu patērētājus par lauksaimniecības produktiem vai pārtiku, kas izraudzīta saskaņā ar 24.b pantā aprakstītajām Kopienas vai valstu kvalitātes shēmām un izvēlēta dalībvalsts atbalsta sniegšanai saskaņā ar 24.a, 24.b un 24.c pantos paredzēto pasākumu, kā arī veicinātu minēto produktu un pārtikas tirdzniecību.

2. Atbalsts attiecas uz informāciju, veicināšanu un reklāmu.

3. Kopējais atbalsta apjoms nepārsniedz 70 % no pieļaujamajām izmaksām attiecīgajā darbībā.”;

12) ceturto ievilkumu 25. panta 2. punktā aizstāj ar šādu tekstu:

“— izstrādāt un piemērot jaunus tehnoloģijas,”;

13) ar šādu daļu papildina 26. panta 1. punktu:

“Ja tiek izdarīti ieguldījumi, lai izpildītu jaunieviestus obligātus standartus attiecībā uz vidi, higiēnu un dzīvnieku labturību, atbalstu var piešķirt, lai panāktu atbilstību šiem jaunajiem standartiem. Tādos gadījumos, ja ir vajadzīgs laiks ar minēto standartu izpildi saistītu īpašu problēmu

atrisināšanai, maziem pārstrādes uzņēmumiem var atvēlēt papildlaiku minēto obligāto standartu izpildei. Mazie pārstrādes uzņēmumi panāk atbilstību attiecīgajiem standartiem līdz ieguldījumu laikposma beigām.”;

14) 29. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atbalstu, kas paredzēts 30. un 32. pantā, piešķir vienīgi par mežiem un platībām, kas pieder privātiem uzņēmumiem vai to apvienībām vai pašvaldībām vai to apvienībām. Šo ierobežojumu nepiemēro pasākumiem, kas paredzēti 30. panta 1. punkta otrajā ievilkumā attiecībā uz ieguldījumiem mežos, lai būtiski uzlabotu to ekoloģisko un sociālo vērtību, kā arī pasākumiem, kas paredzēti 30. panta 1. punkta sestajā ievilkumā.”;

15) 29. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Šajā nodaļā paredzētajiem pasākumiem apgabalos, kas iekļauti augsta vai vidēja ugunsbīstamības riska kategorijā saskaņā ar Kopienas pasākumu attiecībā uz mežu aizsardzību pret ugunsgrēkiem, jāatbilst mežu aizsardzības plāniem, ko dalībvalstis ir izstrādājušas šiem apgabaliem.”;

16) 30. panta 1. punkta pēdējo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— dabas katastrofās un ugunsgrēkos cietušā mežsaimniecības potenciāla atjaunošana un atbilstīgu profilakses darbību ieviešana.”;

17) 31. pantu groza šādi:

a) 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Papildus izveidošanas izmaksām minētais atbalsts var ietvert arī:

— gada piemaksu par apmežotu hektāru, lai segtu uzturēšanas izmaksas laikposmā līdz pieciem gadiem,

— gada piemaksu par hektāru, lai segtu ienākumu zaudējumus, kas saistīti ar apmežošanu laikposmā, kas nepārsniedz 20 gadus — lauksaimniekiem vai to apvienībām, kas apstrādājuši zemes gabalu pirms apmežošanas, vai citiem privāttiesību subjektiem.”

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Ja atbalstu piešķir par lauksaimniecības zemju apmežošanu, ko veic publisko tiesību subjekti, tas sedz vienīgi izveidošanas izmaksas. Ja apmežoto zemi iznomā privāttiesību subjekts, var piešķirt 1. punkta otrajā daļā minēto gada piemaksu.”

c) 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Attiecībā uz ātri augošu sugu stādījumiem, ko kultivē īsu laiku, par apmežošanu atbalstu piešķir, lai segtu vienīgi izveidošanas izmaksas.”;

- 18) 33. panta otrajā daļā izdara šādus grozījumus:
- a) trešo un ceturto ievilkumu aizstāj ar šādiem:
- “— Regulas (EK) Nr. 1782/2003 II sadaļas III nodaļā minēto lauksaimnieku konsultāciju sistēmu, kā arī saimniecību atbalsta un saimniecību pārvaldības pakalpojumu izveidošana,
- kvalitatīvu lauksaimniecības produktu tirdzniecība, ieskaitot 24. panta 2. un 3. punktā minēto kvalitātes plānu izveidošana,”;
- b) pievieno šādu ievilkumu:
- “— integrētu lauku attīstības stratēģiju pārvaldība, ko veic vietējās partnerorganizācijas.”;
- 19) 34. panta otro daļu papildina ar šādiem diviem ievilkumiem:
- “— nosacījumi, kas reglamentē standartu izpildes pasākumus (V.a nodaļa),
- nosacījumi, kas reglamentā pārtikas kvalitātes pasākumus (VI.a nodaļa)”;
- 20) 35. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:
- “1. ELVGF Garantiju nodaļa visā Kopienā finansē Kopienas atbalstu, ko piešķir par priekšlaicīgu pensionēšanos (10., 11. un 12. pants), mazāk labvēlīgiem apgabaliem un apgabaliem ar vides ierobežojumiem (13.–21. pants), standartu izpildi (21.a–21.d pants), agrovidi un dzīvnieku labturību (22., 23. un 24. pants), pārtikas kvalitāti (24.a–24.d pants) un apmežošanu (31. pants).”;
- 21) 37. panta 3. punkta otrajā daļā otro ievilkumu aizstāj ar šādu:
- “— pasākumi, kas atbalsta pētījumu projektus vai pasākumus, kuri pretendē uz Kopienas finansējumu saskaņā ar Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmumu 90/424/EEK par izdevumiem veterinārijas jomā (*).
- (*) OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003.”;
- 22) Regulas 47. panta 2. punkta otrajā daļā pēdējo ievilkumu aizstāj ar šādu:
- “— Kopienas ieguldījums šās regulas 22.–24. panta pasākumu plānošanā nepārsniedz 85 % jomās, uz ko attiecas 1. mērķis, un 60 % citās jomās.”;
- 23) 51. pantu papildina ar šādu punktu:
- “5. Valsts atbalstu lauksaimniekiem, kuri pielāgo darbību vides, sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības jomas, kā arī dzīvnieku labturības un darba drošības jomas prasību standartiem, kuru pamatā ir Kopienas tiesību akti, aizliegts piešķirt, ja tas neatbilst 21.a, 21.b un 21.c pantā paredzētajiem nosacījumiem. Papildu atbalstu, kas pārsniedz saskaņā ar 21.c pantu noteiktos maksimālos apjomus, tomēr var piešķirt lauksaimniekiem, lai viņi varētu ievērot attiecīgās valsts tiesību aktus, kas pārsniedz Kopienas standartus.
- Ja trūkst Kopienas tiesību aktu prasību, valsts atbalstu lauksaimniekiem, kuri pielāgo darbību vides, sabiedrības, dzīvnieku un augu veselības jomas, kā arī dzīvnieku labturības un darba drošības jomas prasību standartiem, kuru pamatā ir Kopienas tiesību akti, aizliegts piešķirt, ja tas neatbilst 21.a, 21.b un 21.c pantā paredzētajiem nosacījumiem. Var piešķirt papildu atbalstu, kas pārsniedz maksimālos apjomus, kuri noteikti saskaņā ar 21.c pantu, ja tie ir pamatoti saskaņā ar minētā panta 1. punktu.”;
- 24) pielikumu aizstāj ar šās regulas pielikuma tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2003. gada 29. septembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
G. ALEMANN

PIELIKUMS

"PIELIKUMS

APJOMU TABULA

Pants	Priekšmets	Eiro	
8. panta 2. punkts	Atbalsts darbības sākšanai	25 000	
12. panta 1. punkts	Pirmstermiņa pensionēšanās	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	par atdevēju un gadu kopējais apjoms atdevējam par strādnieku un gadu kopējais apjoms strādniekam
15. panta 3. punkts	Minimālais kompensācijas pabalsts	25 (**)	lauksaimniecībā izmantotās zemes hektārs
	Vidējais maksimālais kompensācijas pabalsts	200	par lauksaimniecībā izmantotās zemes hektāru
	Vidējais maksimālais kompensācijas pabalsts	250	par lauksaimniecībā izmantotās zemes hektāru
16. pants	Maksimālais maksājums, sākotnējais maksimālais maksājums	200	par hektāru
	Sākotnējais maksimālais maksājums	500	par hektāru
21.c pants	Maksimālais maksājums	10 000	par saimniecību
21.d pants	Lauksaimniecības konsultāciju pakalpojumi	1 500	par konsultāciju pakalpojumu
24. panta 2. punkts	Viengadīgās kultūras	600	par hektāru
	Īpašās daudzgadīgās kultūras	900	par hektāru
	Citi zemes izmantojuma veidi	450	par hektāru
	Vietējās šķirnes, kuru izmantošana lauksaimniecībā ir apdraudēta	200 (***)	par ganāmpulka vienību
	Dzīvnieku labturība	500	par ganāmpulka vienību
24.c pants	Maksimālais maksājums	3 000	par saimniecību
31. panta 4. punkts	Maksimālā piemaksa gadā, lai segtu ar apmežošanu saistītos ienākumu zaudējumus		
	— lauksaimniekiem vai to apvienībām	725	par hektāru
	— citiem privāttiesību subjektiem	185	par hektāru
32. panta 2. punkts	Minimālais maksājums	40	par hektāru
	Maksimālais maksājums	120	par hektāru

(*) Ievērojot kopējo maksimālo apjomu vienam atdevējam, maksimālos maksājumus gadā var palielināt ne vairāk kā divas reizes, ņemot vērā saimniecību ekonomikas struktūru attiecīgajās teritorijās un mērķi, kas paredz paātrināt lauksaimniecības struktūru pielāgošanu.

(**) Šo apjomu var samazināt, ņemot vērā konkrēto ģeogrāfisko stāvokli vai saimniecību ekonomikas struktūru atsevišķās teritorijās, kā arī, lai nepieļautu pārmērīgu kompensāciju, un saskaņā ar 15. panta 1. punkta otro ievilkumu.

(***) Izņēmuma gadījumā šo apjomu var palielināt, ņemot vērā īpašas prasības attiecībā uz atsevišķām šķirnēm, kas jāpamato lauku attīstības plānos."